

efter Mindretallets Mening ikke havde nogen Opgave, som ikke, hvis det fandtes nødvendigt, at løse den, kunde løses ad anden og mere hensigtsmæssig Vej. Mindretallet føjede hertil, at det var »Modstander af den Form for Seksualoplysning, der gaar ud paa at undervise Ungdommen i, hvorledes den med mindst mulig Risiko for Følger kan indlade sig i flest mulige Kønsforbindelser«. Derimod erkendte Mindretallet, at de svangre Kvinder og Mødrene og Børnene efter Fødselen har Krav paa særlig Støtte, og stillede derfor i § 8 Forslag om, at Staten til *Mødrehjælp* og anden lignende af Justitsministeren godkendt Institution, »der sætter sig som Opgave med Raad og Daad at understøtte svangre Kvinder og Barselkvinder og Spædbørn«, skulde yde en Understøttelse, der dels kunde bestaa i en *Etableringshjælp*, dels en Hjælp paa indtil *Halvdelen af de aarlige Driftsudgifter*.

Ved Afstemningen forkastedes Ændringsforslaget med 68 Stemmer mod 18.

Et tredje Ændringsforslag om en anden Affattelse af Lovforslaget blev stillet af *Det kommunistiske Parti*. Dette Ændringsforslag faldt i det væsentlige sammen med *Svangerskabskommissionens Flertals* Indstilling og afveg kun derfra ved at erstatte Embedslægen med Kvindens sædvanlige Læge.

Efter at Ændringsforslaget var forkastet (med 105 Stemmer mod 1), erklærede *Aksel Larsen* ved 3. Behandling, at Partiet vilde stemme imod Lovforslaget, fordi »det saa godt som udelukker den sociale Indikation«, og fordi »det i den Henseende betegner en Forringelse i Forhold til den hidtidige Praksis, en Forringelse af alleralvorligste Art; man maatte nemlig ikke betragte den her omhandlede omfattende Lovrevision isoleret, men i Forbindelse med den foreslaaede Ophevelse af Straffelovens § 242, hvorved Svangerskabssagerne blev unddraget Nævningerne, og Hensigten syntes derefter kun at kunne være den, at der fremtidig skulde rejses Sag i alle Tilfælde, hvor der blot kunde være nogenlunde begrundet Mistanke om en Lovovertrædelse.

Ved 3. Behandling vedtog *Folketinget* Lovforslaget med 69 St. mod 36 (Venstre, Konservative og Kommunistere). Om Det frie Folkepartis og Retsforbundets Stilling se Side 571.

Der var i *Landstingets Udvalg* nogen Tvivl om Forstaaelsen af Lovforslagets § 10, men efter at have forhandlet herom med Justitsministeren udtalte Udvalget i Betænkningen, at det var enigt i, at Oprettelsen af Klinikker »naturligt maa være overladt til Amterne (Amtskommunen og Amtets Købstæder i Forening), der ifølge § 12 — paa samme Maade